

prostiadeafi

editura andreas

sub influența iluziei, cazi victimă deziluziei

*

moartea se lasă greu

*

dilema accentuează drama

*

ne trezim vorbind, ca să vorbim

*

unde iubirea pălește, amăgirea înflorește

*

când vezi, înțelegi mai ușor

*

durerile nu sunt niciodată clare

*

resursa umană e mai valoroasă decât cea
materială

*

instinctul uman este suveran

*

feriți-vă de refulul momentelor mărețe

*

viața este inutilă?!

sau noi?!

*

în profunzime, nimic nu este
cum ar trebui

*

omul este destinat pentru a reflecta

*

simplicul fapt de a trăi
este o izbândă complicată

*

perseverența excelează și revoluționează

*

iubesc căderile de calitate

*

nu-ți crea obligații gratuite

*

zeii evoluează odată cu oamenii

*

inteligența este o farsă a prostiei

*

identificând dreptatea,
descoperi perplexitatea:

bucurii diluate, sunete slugarnice,
satisfacții nefericite, tăceri precare,
ceasuri palide, dureri surde

*

de-ar fi totul adevărat, și tot n-ar fi relevant

*

insuficiența morală e o dramă fatală

*

nu există dragoste imposibilă,
ci doar motivații stupide

*

cât gândește, atâta face

*

când lupul rânjește, necazul te pândește

*

dumnezeul le face, noi le tragem

*

zi de zi, pas cu pas:

dezgust din ambiguitatea existenței,
pecetea molipsitoare a supraviețuirii

*

frustrat de prea multe tăceri funebre, mi
se suprimă orice formă de analiză onestă

*

poate că nici Dumnezeu nu e perfect,
pe cât credem noi, de tot stă ascuns

*

nu ai nevoie de un cap pătrat pentru a
gândi în colțuri

*

în preajma unui om bun, trăiești o viață
bună

*

eu și cu mine?!

cei mai buni prieteni, ca șoarecele
și pisica

*

o mare lecție a durerii aduce înaintea
ochilor noștri dezavantajele multor plăceri

*

nenumărate puncte de trafic emoțional
vibrează constant și irațional:
înainte spre sfârșit, spre desăvârșirea
nimicului din noi

*

pe drept vorbind?!
nici o parte din viața noastră nu este
scutită de durere, fără o doză
considerabilă de înșelăciune

*

în conformitate cu lacrimile din dotare,
mă exprim în legitimă apărare

*

trecând peste orice formă de conduită a
bunului-simț, urăsc tot ceea ce simt,
trăiesc și zi de zi mă mint

*

azi m-am plimbat pe malul mării cu mine
și m-am trezit acasă fără mine

*

tot acel timp pierdut aiurea și fără rost s-a
dovedit în cele din urmă cel mai câștigat,
în rest nu a fost vorba decât de ambiții și
strădanii prostești

*

într-adevăr, durerile sunt fatale;
dincolo de zidurile privirii noastre, o
mulțime de gânduri suferă fără milă de o
patetică insuficiență existențială:
de unde și pentru ce toate acestea?!

*

nu înțeleg:

dumnezeul ne creează și tot el ne judecă?!
adică, el centrează, el dă cu capul?!
adică, dumnezeul face un lucru pentru
care noi suntem trași la răspundere?!
adică, el face un lucru așa cum dorește,
pentru care tot el se arată nemulțumit?!
asta da obrăznicie

*

incertitudinea persistă profund în sufletul
nostru, chiar și atunci când suntem
convinși 100% de un lucru, undeva în noi
pâlpâie o umbră de îndoială

*

printre numeroase explozii de dureri
și eforturi de salvare, nebunia rămâne
singura consolare

*

aproape de durere ne trezim
și ne smerim...

tânjind cu lacrimi în ochi
după o firimitură de soare

*

punctele slabe ale naturii noastre umane
ne conferă posibilitatea unor credințe
sedentare

*

putem trăi fără probleme o viață cu probleme;
plasați departe de orice adevăr, pe cât de
multe simțim, pe atât de multe ne mințim

*

pierduți într-o cursă contracronometru,
întreprindem neîncetat exerciții
de echilibru între bine și rău

*

nu corespundem așteptărilor...
celor din jurul nostru decât atunci
când greșim

*

pentru a nu te năruți cu desăvârșire se
necesită un mod laudabil de a înfăptui
lucruri, nu doar de a le privi

*

valoarea umană de a trăi în pace?!
nu este doar o simplă sfidare fiziologică;
priviți la mamele care își țin copiii în brațe

*

curțați de o dramă vie și indezirabilă, va
răsări pe obrazul nostru o lacrimă
incurabilă

*

adesea apare și dispare, diverse șocuri
raționale care contribuie la incertitudini
tot mai hilare

*

cel mai crud și nemilos dușman al omului:
impresia de a le ști pe toate

*

mă aflu adesea nu prea departe de câte-o
inimă disperată, ce îmi induce o stare de
nedreptate necondiționată

*

condamnați cu toții la viață...
mai cad și victime inocente

*

nu ai cunoscut fericirea?!
înseamnă că nu stai lângă cine trebuie

*

ne putem îmbunătăți viața prin dragoste,
altfel totul va rămâne viciat de nulitate

*

secretul de prisos al vieții, oricare ar fi
acel sens, este al vieții, nu al nostru

*

nu aștepta de la altul
ceea ce poți face și singur

*

temerile ascunse rămân suspecte
de a fi adevărate

*

fericirea are calitatea de a opri timpul în
loc, pentru a-l immortaliza pe veci în noi

*

nu uitați să fiți sinceri, lucru care vă va
salva de la multe păreri de rău

*

un om bun este asemenea unei mine de
aur, din care se înfruptă toți, fără jenă sau
măsură

*

viața din fiecare lucru menține vie o
tenebră pantă alunecoasă
spre un dezastru perpetuu

*

la umbra unei speranțe de vară, adie din
zare un gust trecător de bucurie rară:
un poem, un moment de tăcere, un puls
de iubire, o duioasă îngrijorare

*

vitalitatea scade sub incidența unei
speranțe bolnave

*

orice spirit necurat atrage cu sine
un viitor întunecat

*

în falsa noastră eleganță, calamitatea
ignoranțelor crește odată cu aroganța afișată

*

faptul că uneori ești suspectat
de inteligență, asta nu înseamnă
că ești inteligent

*

de câte ori nu am vrut să murim?!
este de înțeles, nu e nevoie să știm;

e o mică deformare existențială despre
care mai mult se simte decât se vorbește

*

viața este un accident mortal, fracționat în
multiple sechele moralizatoare

*

uneori sunt atât de deștept, încât nici eu
nu înțeleg ce vreau să spun

*

munca înnobilează pe cei la care muncești

*

civilizația începe de la noi, începe din
camera în care dormim

*

prietenii nu te vând pentru că țin neapărat
la tine...

cel mai adesea așteaptă cumiți
un moment prielnic, pentru a o face
la un preț cât mai bun

*

ok...

gusturile nu se discută, dar se educă

*

a face rău sau bine nu este o alegere care
ține de liberul arbitru, ci ține de capacita-
tea fiecăruia de a fi prost sau deștept

*

referitor la anumiți prelați jalnici ai bisericii;
din cauza unor idiști care o reprezintă
greșit, nu se cade să condamni o instituție
întreagă

*

creatorul a pus femeia într-o poziție...
care nu o avantajează mereu

*

există un anumit jug al iubirii,
indiferent de frumusețea ei;
un jug care va năruți fără ezitare
multe iubiri firave

*

adesea, nu acceptăm greșeala altuia
din bunătate, ci dintr-o teamă acută
de a nu ni se ierta și nouă greșelile,
atunci când e să fie cazul

*

femeile care se cred superioare bărbaților
au avut marea neșansă de a se întâlni
numai cu bărbați care nu meritau să fie

*

inteligența este vicleșugul unei prostii
prea mari ca să mai poți apuca să o
înțelegi în timp util
(să o combați)

*

se pare că a trebuit să mă nasc, ca să pot
ajunge să-mi descopăr prietenii și dușmanii...
o altă cale, oare nu ar fi putut exista?!
se pare că nu, de vreme ce trăiesc

*

adesea, din cauze utile, mă trezesc inutil

*

tot ceea ce cuvântul ne dă, tăcerea ne ia

*

când suntem luați la bani mărunți, ne
facem mărunți

*

vorba aia:

să-ți faci primăvara sanie și vara căciulă

*

iubește-ți aproapele, dar ține-l departe

*

pe timp de secetă, ne cresc sprâncenele

*

de n-ai inimă, n-ai pe nimeni

*

ce nu ne unește ne vitregește

*

vorba lui fi-miu:

aleg greu, ca să nu fiu prost

*

am obosit de atâta plictiseală

*